

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 77/2013-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť R. Ž., Ž., zastúpeného advokátom Mgr. R. K., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina, ktorým zrušil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 19 Zm 43/2008 zo 4. februára 2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. Ž. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2012 doručená sťažnosť R. Ž., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. R. K., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“), ktorým zrušil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 19 Zm 43/2008 zo 4. februára 2009.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že vystavením vlastnej zmenky z 27. júna 2008 so zmenkovou sumou 1 300 000 Sk (43 152,09 €) sa A. J., O. (ďalej len „žalovaný“), zaviazal, že 10. septembra 2008 zaplatí sťažovateľovi zmenkovú pohľadávku v sume 1 300 000 Sk (43 152,09 €) v mieste kancelárskych priestorov spoločnosti N., s. r. o., Ž.

Z dôvodu, že žalovaný zmenkovú pohľadávku sťažovateľovi v lehote splatnosti neuhradil, sťažovateľ 2. októbra 2008 podal okresnému súdu návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu. Okresný súd zmenkovým platobným rozkazom sp. zn. 19 Zm 43/2008 zo 4. februára 2009 zaviazal žalovaného zaplatiť sťažovateľovi zmenkovú sumu 43 152,09 € s príslušenstvom, ktorý *„nadobudol právoplatnosť dňa 17. 03. 2009 čo do zmenkovej pohľadávky, dňa 28. 03. 2009 čo do trov konania, a vykonateľnosť dňa 17. 03. 2009 čo do zmenkovej pohľadávky a dňa 28. 03. 2009 čo do trov konania“*.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza: *«vzhľadom k tomu, že p. J. si povinnosti mu uložené predmetným zmenkovým platobným rozkazom nesplnil, podal sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 23. 04. 2009 na Exekútorský úrad Mgr. B. J., so sídlom... Ž., v súčasnosti so sídlom... Ž., návrh na vykonanie exekúcie...*

Dňa 04. 05. 2009 vydal Okresný súd Žilina súdnemu exekútorovi Mgr. B. J. poverenie č. 5511*050537 na vykonanie predmetnej exekúcie. Mgr. B. J. začal vykonávať exekúciu v predmetnej veci dňa 23. 04. 2009...

Dňa 18. 01. 2012 podal p. J. ako povinný v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 20 Er 916/2009 návrh na zastavenie exekúcie Ex 219/09 vedenej na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu, sp. zn. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 04. 02. 2009. Tento svoj návrh p. J. odôvodnil s odvolávaním sa na ust. § 57 ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z... K návrhu povinného A. J. podal sťažovateľ vyjadrenie zo dňa 02. 02. 2012, ktorého prílohou bol

okrem iného aj Rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14 C/95/2010-71 zo dňa 02. 06. 2011...

Právny zástupca sťažovateľa sa preto obrátil dňa 13. 02. 2012 na Okresný súd Žilina so žiadosťou o poskytnutie informácie:

1. kto?

2. kedy?

3. na základe čoho?

zrušil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu, sp. zn. 19Zm 43/2008-13 zo dňa 04. 02. 2009...

Dňa 30. 04. 2012 bola právnenému zástupcovi sťažovateľa doručená v predmetnej veci odpoveď, označená ako „Oznámenie“ zo dňa 13. 04. 2012. V predmetnom oznámení sa uvádza, že cit.: „V konaní o návrhu na obnovu konania, vedeného Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 20 Cb 324/2009 bolo preukázané, že žalovaný, ktorému bola doručovaná zásielka obsahujúca zmenkový platobný rozkaz č. k. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 04. 02. 2009, sa v mieste doručenia tejto zásielky, t. j. na adrese... Ž., nezdržoval, a teda doručenie zmenkového platobného rozkazu nebolo účinné. Na základe uvedeného súd prijal záver, že konanie vedené pod sp. zn. 19 Zm 43/2008 nie je právoplatne skončené a vyznačená doložka právoplatnosti na zmenkovom platobnom rozkaze č. k. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 04. 02. 2009 nebola vyznačená správne. Preto bola táto vyznačená doložka právoplatnosti zrušená.“ Doručením oznámenia, t. j. dňom 30. 04. 2012 bol sťažovateľ upovedomený o inom zásahu (o postupe súdu), ktorým došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Dňa 07. 05. 2012 podal sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podnet predsedovi Okresného súdu Žilina na vykonanie dohľadu nad činnosťou vyššej súdnej úradníčky, v zmysle ktorého sa domáhal prešetrenia postupu vyššej súdnej úradníčky pri zrušení doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu...

Písomným podaním zo dňa 11. 06. 2012, doručeným právnenému zástupcovi sťažovateľa dňa 15. 06. 2012, oznámil predseda Okresného súdu Žilina, že sťažnosť nie je dôvodná a napadnutý postup vyššej súdnej úradníčky je štandardným procesným postupom.

Napokon, predseda súdu poukázal aj na skutočnosť, že proti rozhodnutiu vydanému vo veci návrhu na obnovu konania sp. zn. 20 Cb/324/2009 sa žiadna zo strán neodvolala, a preto nadobudlo právoplatnosť...

Dňa 13. 02. 2012 podal p. J. prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Okresný súd Žilina Námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu sp. zn. 19 Zm 43 2008-13 zo dňa 04. 02. 2009, ktorými sa domáha toho, aby Okresný súd Žilina nariadil na prejednanie týchto námietok pojednávanie a aby rozsudkom zmenkový platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu a zaviazal sťažovateľa na náhradu trov konania a právneho zastúpenia...

Dňa 30. 04. 2012 bola sťažovateľovi doručená výzva Okresného súdu Žilina, aby sa bez zbytočného odkladu k podaným námietkam p. J. vyjadril a súčasne, aby predložil originál (prvopis) zmenky, z ktorej sa sťažovateľ domáhal priznania plnenia voči p. J...»

Podľa názoru sťažovateľa «doložka právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 04. 02. 2009 bola zo strany Okresného súdu Žilina zrušená bezdôvodne a nezákonne.

V konaní o obnovu konania, sp. zn. 20 Cb 324/2009 žalovaný A. J. vôbec netvrdil, že by sa na adrese... Ž., nezdržoval. Táto skutočnosť tak nemohla byť v konaní o obnovu konania ani preukázaná. Naopak svoj návrh na povolenie obnovy konania zo dňa 14. 09. 2009 žalovaný A. J. odôvodnil tým, že údajne: „nebol riadne upovedomený o doručovanom zmenkovom platobnom rozkaze na adresu... Ž., pretože neboli splnené podmienky podľa § 47 ods. 2 O. s. p. pre náhradné doručovanie, nakoľko nebol dodržaný zákonný postup - poštová doručovateľka žalovaného neupovedomila o doručení zásielky a do poštovej schránky mu nebol vložený lístok o uložení zásielky, teda sa o doručovaní zmenkového platobného rozkazu nikdy nedozvedel a hlavne poukazuje na tú skutočnosť, že pochybila aj S., a. s., pretože od 06. 03. 2009 požiadal o doposielanie zásielok na adresu O. s tým poukazom, že doporučená zásielka bola uložená na pošte do 10. 03. 2009 a teda S., a. s. si nesplnila povinnosť doposielania poštových zásielok, pričom od 06. 03. 2009 túto povinnosť v zmysle žiadosti doručení mala.“ Z uvedeného je možné práve naopak, jednoznačne vyvodiť záver o tom, že žalovaný A. J. sa v čase doručovania zmenkového platobného rozkazu zdržiaval v mieste doručovania na adrese... Ž...

Návrh žalovaného A. J. na obnovu konania Okresný súd Žilina zamietol uznesením, sp. zn. 20Cb 324/2009-24 zo dňa 29. 11. 2011. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že: „Navrhovateľ A. J. predložením potvrdenia pošty (č. l. 4) preukázal, že požiadal, aby zásielky, ktoré sú mu adresované, boli doposielané na inú adresu ako je adresa jeho trvalého pobytu. Napriek tejto žiadosti, zásielka, obsahom ktorej bol aj zmenkový platobný rozkaz, bola uložená na pošte po neúspešnom pokuse o jej doručenie do 10. 03. 2009 a následne vrátená odosielateľovi - Okresnému súdu Žilina s vyznačením dôvodu nedoručenia adresátovi - neprevzal v odbernej lehote. Vzhľadom k tomu, že konanie, obnovy ktorého sa navrhovateľ A. J. domáha, nie je právoplatne skončené, a teda nie je splnený základný predpoklad na povolenie obnovy v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, súd návrh na obnovu konania zamietol.“ Z uvedeného je však zrejmé, že žalovaný A. J. požiadal o doposielanie zásielok na inú adresu ako je adresa jeho trvalého pobytu až následne po tom, čo bola na pošte uložená zásielka, obsahujúca zmenkový platobný rozkaz, a takáto zásielka, uložená na pošte pred podaním žiadosti o doposielanie zásielok sa už nepreposiela na inú adresu, ale S., a. s. doposiela na inú adresu až listové zásielky, doručené na poštu po podaní žiadosti o doposielanie listových zásielok. Sťažovateľ má za to, že žalovaný A. J. sa týmto postupom snažil zmariť doručenie zmenkového platobného rozkazu, o ktorého vydaní mal v čase uloženia zásielky na pošte vedomosť...

Vzhľadom k vyššie uvedenému, tvrdenie Okresného súdu Žilina v oznámení zo dňa 13. 04. 2012, že v konaní o návrhu na obnovu konania, sp. zn. 20Cb 324/2009 bolo preukázané, že žalovaný A. J. sa nezdržoval v mieste doručenia zásielky na adrese... Ž., v čase doručovania zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 04. 02. 2009, považuje sťažovateľ za zavádzajúce a vykonštruované.»

Sťažovateľ tvrdí, že k zrušeniu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu okresného súdu sp. zn. 19 Zm 43/2008 zo 4. februára 2009 okresným súdom došlo bez relevantných dôvodov, „*nakoľko zrušením tejto doložky právoplatnosti a vykonateľnosti došlo k porušeniu základných práv a slobôd sťažovateľa*“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezhom takto rozhodol:

„Okresný súd Žilina svojím postupom, ktorým zrušil doložku právoplatnosti vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 04. 02. 2009, porušil základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Iný zásah Okresného súdu Žilina, spočívajúci v zrušení doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 04. 02. 2009, sa zrušuje a Okresnému súdu Žilina sa prikazuje, aby obnovil stav pred porušením základného práva alebo slobody sťažovateľa vyznačením doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 04. 02. 2009, a to tak, že zmenkový platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17. 03. 2009 čo do zmenkovej pohľadávky, dňa 28. 03. 2009 čo do trov konania, a vykonateľnosť dňa 17. 03. 2009 čo do zmenkovej pohľadávky a dňa 28. 03. 2009 čo do trov konania.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,-EUR.

Okresný súd Žilina je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 323,50-EUR (2 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd á 127,16- EUR + 20 % DPH + 2 x paušálna náhrada nákladov á 7,63- EUR + 20 % DPH) na účet právneho zástupcu sťažovateľa.“

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Zm 43/2008. Podstatou jeho námietok je tvrdenie, že okresný súd svojvoľne a bez logického odôvodnenia zrušil po viac ako 3 rokoch od jej vyznačenia doložku právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu okresného súdu č. k. 19 Zm 43/2008-13 zo 4. februára 2009, a to z dôvodu neúčinného doručovania označeného zmenkového platobného rozkazu žalovanému.

V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti si ústavný súd na účely preskúmania námietok sťažovateľa vyžiadal spis okresného súdu sp. zn. 19 Zm 43/2008, z ktorého zistil tieto skutočnosti relevantné na posúdenie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa:

Návrhom doručeným okresnému súdu 2. októbra 2008 sa sťažovateľ domáhal proti dlžníkovi vydania zmenkového platobného rozkazu na zaplatenie zmenkovej sumy 1 300 000 Sk s príslušenstvom. V intenciách žalobného návrhu okresný súd 4. februára 2009 vydal zmenkový platobný rozkaz, na prvopise ktorého vyššia súdna úradníčka 17. apríla 2009 vyznačila doložku právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného rozhodnutia.

Žalovaný sa návrhom zo 14. septembra 2009 domáhal na okresnom súde povolenia obnovy konania vedeného pod sp. zn. 19 Zm 43/2008, pričom argumentoval, že nebol riadne upovedomený o doručovanom zmenkovom platobnom rozkaze.

Okresný súd uznesením sp. zn. 20 Cb 324/2009 z 29. novembra 2011 návrh žalovaného na obnovu konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 19 Zm 43/2008 zamietol. Podľa právneho záveru okresného súdu konanie, ktorého obnovy sa žalovaný domáhal, nie je právoplatne skončené, pretože žalovaný predložením potvrdenia pošty preukázal, že požiadal, aby zásielky, ktoré sú mu adresované, boli „*doposielané*“ na inú adresu, ako je adresa jeho trvalého pobytu.

Na základe skutočností, ktoré vyšli najavo v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb 324/2009, okresný súd pristúpil k doručeniu zmenkového platobného rozkazu žalovanému na adresu O., pričom žalovaný 8. februára 2012 podal proti nemu námietky. Konanie o zaplatenie sumy 43 152,09 € s príslušenstvom okresný súd ďalej viedol pod sp. zn. 19 Cb Zm 3/2012.

Súčasne žalovaný 13. januára 2012 podal okresnému súde aj návrh na zastavenie exekúcie, ktorá je na návrh sťažovateľa vedená na Exekútorskom úrade Mgr. M. Z., M., pod sp. zn. Ex 1066/2011.

Na základe písomnej žiadosti z 13. februára 2012 okresný súd prípisom z 13. apríla 2012 oznámil právnenému zástupcovi sťažovateľa, že „*v konaní o návrhu na obnovu konania, vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 20 Cb 324/2009, bolo preukázané, že žalovaný, ktorému bola doručovaná zásielka obsahujúca zmenkový platobný rozkaz č. k. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 4. 2. 2009, sa v mieste doručenia tejto zásielky, t. j. na adrese... Ž., nezdržiaval, a teda doručenie zmenkového platobného rozkazu nebolo účinné. Na základe uvedeného súd prijal záver, že konanie vedené pod sp. zn. 19 Zm 43/2008 nie je právoplatne skončené a vyznačená doložka právoplatnosti na zmenkovom platobnom rozkaze č. k. 19 Zm 43/2008-13 zo dňa 4. 2. 2009 nebola vyznačená správne. Preto bola*

nesprávne vyznačená doložka právoplatnosti zrušená. Skutočnosť, či a kedy požiadal žalovaný o doposielanie zásielok, nie je v tomto prípade relevantná, keďže fikcia doručenia fyzickej osobe – nepodnikateľovi môže nastať iba v prípade splnenia všetkých podmienok náhradného doručenia stanoveným ustanovením § 47 ods. 2 OSP, pričom v konaní o obnove konania vyšlo najavo, že tomu tak nebolo (žalovaný sa v mieste doručenia nezdržiaval).“.

Ústavný súd zo spisu okresného súdu zistil, že potom, ako okresný súd v súvislosti s rozhodovaním o námietkach žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu sp. zn. 19 Zm 43/2008 zo 4. februára 2009 sa podrobne zaoberal skúmaním podmienok náhradného doručenia zmenkového platobného rozkazu vydaného vo veci žalovanému, uznesením sp. zn. 19 CbZm 3/2012 z 8. novembra 2012 odmietol jeho námietky z 8. februára 2012 ako podané oneskorene. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia okrem iného vyplýva, že *„o závere, že sa žalovaný na adrese... Ž. zdržiaval i v čase 17. až 18. 2. 2009, nepriamo svedčí podľa názoru súdu i skutočnosť vyplývajúca zo samotnej žiadosti žalovaného o doposielanie zásielok mu adresovaných z adresy... Ž., na adresu O., a to na obdobie od 6. 3. do 31. 8. 2009. Vo vzťahu k samotnej tejto žiadosti žalovaného o dosielanie zásielok podľa č. l. 106 zároveň považuje súd za dôležité uviesť, že nemala žiaden vplyv na proces doručovania predmetnej zásielky obsahujúcej zmenkový platobný rozkaz, návrh a fotokópiu zmenky podľa čl. l. 15, pretože bola pošte doručená až 5. 3.2009, teda po uložení predmetnej zásielky a teda v čase, keď už plynula odberná lehota na prevzatie tejto zásielky žalovaným, a teda keď už nastali právne dôsledky spojené s uložením predmetnej zásielky. Uvedenému záveru súdu korešponduje i vyjadrenie S. a. s. z 25. 1. 20012 /č. l. 71/, podľa ktorého v zmysle platných poštových podmienok v roku 2009 S. a. s. doposielala poštové zásielky na žiadosť adresáta na inú adresu, než bola uvedené na poštovej zásielke len vtedy, ak také zásielky boli doručené na dodáciu poštu S. a. s. po dátume zriadenia služby doposielanie. Preto v prípade, ak už zásielka bola na dodacej pošte uložená a pri tejto zásielke plynula odberná lehota na jej vyzdvihnutie z dôvodu, že pošta predtým vykonala neúspešný pokus o jej doručenie, takéto zásielky sa nedoposielali adresátovi, ak o službu doposielanie požiadal adresát až po uložení zásielky na pošte. Konštatovanie súdu v dôvodoch právoplatného uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 20 Cb 324/2009-24 z 29.*

11. 2011 o nesplnení podmienok náhradného doručovania zmenkového platobného rozkazu vo veci sp. zn. 19 Zm 43/2008 podľa zásielky z č. l. 15 a podľa § 47 ods. 2 OSP, nepredstavujú pre konajúci súd závery, ktorými by bol viazaný pri posudzovaní splnenia podmienok náhradného doručenia podľa § 47 ods. 2 OSP vo vzťahu k zmenkovému platobnému rozkazu vo veci 19 Cb 43/2008 /čl. l. 15/ v tejto veci podľa § 135 OSP...

Na základe vyššie uvedených záverov a pri aplikácii § 175 ods. 3 OSP súd skonštatoval, že námietky žalovaného zo dňa 8. 2. 2012 /č. l. 43/, podané na pošte 9. 2. 2012, pri doručení zmenkového platobného rozkazu tunajšieho súdu č. k. 19 Zm 43/2008-13 žalovanému náhradným spôsobom, tak, ako vyplýva z č. l. 15 dňom 12. 3. 2009 /deň vrátenia predmetnej zásielky súdu podľa prezentačnej pečiatky súdu na č. l. 15 p. v./, boli podané po uplynutí zákonnej lehoty 3 dni odo dňa doručenia zmenkového platobného rozkazu na ich včasné podanie. Vo väzbe na to bolo rozhodnuté o ich odmietnutí tak, ako vyplýva z výroku tohto znesenia, Na opätovné doručovanie zmenkového platobného rozkazu, ako to vyplýva z č. l. 39 spisu, neboli pri náhradnom doručení zmenkového platobného rozkazu podľa zásielky z č. l. 15 splnené podmienky.“.

Sťažovateľ namieta zrušenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 19 Zm 43/2008 zo 4. februára 2009 okresným súdom a tvrdí, že takýmto svojvoľným postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z príloh priložených k sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ poukazoval na túto skutočnosť už vo vyjadrení z 2. februára 2012 k návrhu žalovaného na zastavenie exekúcie adresovanému okresnému súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 916/2009. V tomto sťažovateľ uplatnil argumentáciu porovnateľnú s argumentáciou uplatnenou v sťažnosti ústavnému súdu z 28. júna 2012.

Podľa zistení ústavného súdu okresný súd v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 916/2009 o návrhu žalovaného na zastavenie exekúcie dosiaľ nerozhodol.

Právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu pred porušením základných práv a slobôd v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a základných slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd sa vo svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Všeobecné súdnictvo zabezpečuje fyzickým osobám a právnickým osobám presadzovanie svojich práv, zaväzuje sa poskytnúť im účinnú ochranu pred neoprávnenými štátnymi zásahmi, pritom má prednostne chrániť a presadzovať individuálne základné práva a slobody. Príslušné procesné poriadky sú zárukou účinnosti tejto právnej ochrany aj zárukou ochrany zákonného prístupu k uplatňovaniu základných práv a slobôd (I. ÚS 61/06).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľom namietané porušenie niektorého zo základných práv a slobôd nezakladá bez ďalšieho aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základného práva alebo slobody môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02, IV. ÚS 115/07). To isté platí aj v prípade, ak sa sťažovateľ ako účastník súdneho konania, ktoré ešte nebolo právoplatne skončené, môže domáhať ochrany svojich práv v rámci tohto súdneho konania prostredníctvom procesných práv vyplývajúcich mu z Občianskeho súdneho poriadku, príp. iného právneho predpisu.

Vo svojej stabilizovanej judikatúre ústavný súd tiež zdôrazňuje, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci (napr. I. ÚS 214/09).

Súčasťou konštantnej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04). Ak o závažných procesných pochybeniach, ktorými sa porušujú aj niektoré zo základných práv alebo slobôd, je oprávnený a povinný rozhodnúť všeobecný súd na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v príslušnom procesnom poriadku, je právomoc ústavného súdu pred ich vyčerpaním vylúčená (IV. ÚS 10/02).

Zo sťažnosti a tiež zo zistení ústavného súdu týkajúcich sa namietaného súdneho konania a samotného postupu okresného súdu v tomto konaní (predovšetkým z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 19 Cb Zm 3/2012 z 8. novembra 2012) vyplýva, že okresný súd medzičasom zaujal právny názor pri hodnotení otázky včasnosti podania námietok žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu zo 4. februára 2009 vrátane vyhodnotenia otázky, či boli splnené podmienky náhradného doručenia predmetného zmenkového platobného rozkazu žalovanému a či boli splnené podmienky na procesný postup zvolený vyšším súdnym úradníkom na opätovné doručovanie zmenkového platobného rozkazu žalovanému.

Proti uzneseniu okresného súdu z 8. novembra 2012, ktorým tento súd odmietol námietky žalovaného proti exekúcii, podal žalovaný 7. decembra 2012 odvolanie, o ktorom je oprávnený a aj povinný rozhodnúť odvolací Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“).

Rovnako okresný súd je aj v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 916/2009 povinný rozhodnúť o návrhu žalovaného (v procesnom postavení povinného) na zastavenie exekúcie a súvisiacej argumentácii sťažovateľa uvedenej v jeho vyjadrení z 2. februára 2012. Podľa názoru ústavného súdu vykonateľnosť exekučného titulu môže exekučný súd skúmať v každom štádiu konania, nielen na základe námietok povinného proti exekúcii, ale

aj ex offio, a to najmä ak nastanú pochybnosti o tom, či sa stal vykonateľným, predovšetkým či bol riadne doručený. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený v jeho doterajšej judikatúre, podľa ktorého «§ 58 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), z ktorého vyplýva, že exekúciu možno zastaviť na návrh alebo aj bez návrhu. Pri prvej zákonnej možnosti medzi dôvody (§ 57 ods. 1 Exekučného poriadku) patrí aj nevykonateľné rozhodnutie, ako aj rozhodnutie, na ktorom síce bola vyznačená vykonateľnosť, ale na základe výsledkov dokazovania súd dospeje k záveru, že doložka vykonateľnosti bola vyznačená omylom alebo nesprávne, čo má za následok to, že rozhodnutie v skutočnosti nie je vykonateľné. Všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu» (III. ÚS 101/2010).

Právomoc okresného súdu rozhodnúť v rámci exekučného konania vedeného pod sp. zn. 20 Er 916/2009 o návrhu žalovaného (v procesnom postavení povinného) na zastavenie exekúcie a právomoc krajského súdu ako odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní žalovaného proti uzneseniu okresného súdu z 8. novembra 2012, ktorým tento súd odmietol jeho námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu, vylučuje právomoc ústavného súdu. V rámci oboch označených konaní totiž tak okresný súd, ako aj krajský súd môžu (a sú aj povinné) poskytnúť účinnú ochranu právam sťažovateľa, ktorých porušenie namieta sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd zároveň zdôrazňuje, že ak by v konkrétnych okolnostiach posudzovaného prípadu prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie, vytvoril by stav, v rámci ktorého by o tej istej veci paralelne rozhodovali tak všeobecné súdy, ako aj ústavný súd, čo je z hľadiska rešpektovania princípu právnej istoty ako integrálnej súčasti generálneho princípu právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy) neakceptovateľné.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok svojej právomoci.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2013